

Lög um breyting á lögum nr. 61 4. júlí 1942, um málflytjendur, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 25.

Lög um heimild fyrir kirkjumálaráðherra til þess að taka leigunámi og byggja á erfðaleigu hluta af prestssetursjörðum, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 26.

Lög um breyting á lögum nr. 36 13. júní 1937, um klaksjóð, heimild fyrir ríkisstjórnina til að reisa klakstöðvar og til leigunáms í því skyni, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 27.

Lög um viðauka við lög nr. 18 4. nóv. 1887, um veð, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 28.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku handa Iðnaðarbanka Íslands h/f, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 29.

Lög um viðauka við lög nr. 41/1946, um stofnlánadeild sjávarútvegsins við Landsbanka Íslands, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 30.

Lög um breyting á lögum nr. 62 30. des. 1939, um tollskrá o. fl., undirskrifuð af forsetanum 17. febrúar 1953, nr. 31.

Lög um veitingu ríkisborgararéttar, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 32.

Lög um breyting á lögum nr. 1 12. jan. 1952, um breyting á lögum nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar, og viðauka við þau, undirskrifuð af forsetanum 18. febrúar 1953, nr. 33.

Lög um verðjöfnun á olíu og benzini, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 34.

Lög um bæjanöfn o. fl., undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 35.

Fjáraukalög fyrir árið 1950, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 36.

Lög um að breyta í óafturkræf framlög ríkislánunum til Búnaðarbanka Íslands, byggingarsjóðs verkamanna, lánadeildar smábúðarhúsa og láni til útrýmingar heilsuspillandi íbúða, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 37.

Lög um breyting á lögum nr. 50 1946, um almannatryggingar, og viðauka við þau, undirskrifuð af forsetanum 27. febrúar 1953, nr. 38.

18
3. febr.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Ólafsfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Ólafsfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

Um kwst.mæli á kr. 2.00 hver kwst. — Undir þennan lið falla iðnaðarhús, hraðfrystihús, fiskverkunarhús, verzlánir, skrifstofur, skólar og samkomuhús, öll úti-lýsing og það annað, sem ekki fellur undir heimilistaksta.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Þar, sem orkan er aðallega notuð til lýsingar og suðu, skal hún seld um einn kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á 40 aura hver kwst. Auk þess greiðist fastagjald 35 aurar á hvern fermetra gólfflatar íbúðarherbergja. Til íbúðarherbergja teljast allar stofur og eldhús, en ekki gangar, geymslur og baðherbergi.

C. Vélar.

18

Þar, sem orkan er notuð til vélareksturs, skal hún seld um kwst.mæli á 125 aura hver kwst., allt að 150 kwst. á hvert kw. í málraun vélanna, en 35 aura hver kwst., sem notuð er fram yfir það, þó skal minnsta árgjald vera kr. 120.00 á hvert kw. í málraun vélanna.

3. febr.

D. Orkusala til fyrirtækja, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu.

Rafveitustjórn getur, í samráði við rafveitustjóra, með sérstökum samningi selt raforku þeim notendum, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði, að stöðva megi orkusöluna til þeirra, hvenær sem nauðsynlegt er að dómi rafveitustjóra.

E. Næturráfmagn.

Til upphitunar, bökunar og vélareksturs 15 aurar hver kwst. um kwst.-mæli.

F.

Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjórn, í samráði við rafveitustjóra, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti.

G.

Gjöld fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögu rafveitustjórnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 3.00 á mánuði.
2. — þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 6.00 — —
3. — þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 14.00 — —
4. — þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 20.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. OPNUNARGJALD**1. Vanskil.**

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun 10 krónur.

2. Óleyfileg vör.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 10 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í fyrsta kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Ólafsfjarðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12

18 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum
3. febr. þeim, er hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Ólafs-
fjarðar, nr. 51 30. marz 1948.

Atvinnumálaráðuneytið, 3. febrúar 1953.

Hermann Jónasson.

Dorv. K. Þorsteinsson.

19

11. febr.

REGLUGERÐ

um skemmtanaskatt í Miðneshreppi.

1. gr.

Samkvæmt lögum nr. 34 frá 22. nóv. 1918, sbr. lög nr. 30 19. júní 1922 og lög nr. 61 21. júní 1938, skal greiða skatt af skemmtunum fyrir almenning, sem aðgangur er seldur að, og ekki eru að lögum undanþegnar skatti.

2. gr.

Þessar skemmtanir eru skattskyldar og flokkast þannig:

1. flokkur:

- a. Hljómleikar og söngskemmtanir.
- b. Sjónleikir.
- c. Kappleikir og íþróttasýningar, sem aðrir en áhugamenn taka þátt í.
- d. Fyrirlestrar og upplestur.
- e. Skuggamyndasýningar.

2. flokkur:

- a. Dansleikir og danssýningar.
- b. Loddara- og fjölleikasýningar.
- c. Aðrar skemmtanir, sem aðgangur er seldur að, og ekki eru taldar hér sérstaklega.

3. gr.

Af skemmtunum þeim, sem taldar eru í fyrsta flokki, skal greiða 10% og 15% af skemmtunum í öðrum flokki. Ef skemmtun er margþætt, skal miða skattinn við þann þátt hennar, sem hæst er skattlagður.

Skatturinn er hundraðshluti af inngangseyri.

4. gr.

Undanþágu frá skattgreiðslu getur hreppsnefnd veitt ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, t. d. fyrir skemmtanir, sem haldnar eru í góðgerðaskyni eða fræðslu, til styrktar listum o. s. frv.

5. gr.

Hreppsnefnd Miðneshrepps hefur eftirlit með því, að reglugerð þessari sé hlýtt, sér um innheimtu skattsins og er heimilt að hafa eftirlit með skemmtunum og sölu aðgöngumiða. Hún getur ráðið til þess sérstakan mann fyrir sína hönd, og nefnist hann þá eftirlitsmaður skemmtana.

6. gr.

Hver sá, sem halda vill skattskylda skemmtun, skal tilkynna það oddvita eða eftirlitsmanni skemmtana hvar og hvenær hún skuli haldin og afhenda honum til stimpunar, í tæka tíð, alla þá aðgöngumiða, sem nota á við skemmtunina.